

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Швеця Олега Григоровича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 6 Конституції України

м. К и ї в
1 лютого 2007 року
№ 12-у/2007

Справа № 2-7/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича – суддя-доповідач,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Швеця Олега Григоровича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 6 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Кампа В.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Швець О.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 6 Конституції України. Приводом для звернення стали рішення судів загальної юрисдикції, зокрема ухвала колегії суддів Верховного Суду України від 20 листопада 2003 року у справі № 5/245 за касаційною скаргою Швеця О.Г. на ухвалу Вищого господарського суду України від 27 серпня 2003 року. Верховний Суд України, приймаючи ухвалу у цій справі, на думку автора звернення, не застосував статей 3, 8, 55 Конституції України і тим порушив його конституційне право на судовий захист.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України, керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 14, 42, 45, 49, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Ухвалою від 25 грудня 2006 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні Конституції України або законів України з метою забезпечення реалізації чи захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина (стаття 42 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

У конституційному зверненні Швеця О.Г. не дотримано вимог пункту 4 частини другої статті 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” – не наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень частини другої статті 6 Конституції України.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення статей (окремих положень) Конституції України, про що з клопотанням звернувся Швець О.Г., є наявність неоднозначного застосування її положень судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Аналіз конституційного звернення Швеця О.Г. та долучених до нього матеріалів свідчить про відсутність фактів неоднозначного застосування органами судової влади положень частини другої статті 6 Конституції України.

Фактично у конституційному зверненні йдеться не про необхідність офіційного тлумачення положень Конституції України, а про незгоду автора клопотання з рішеннями судів загальної юрисдикції у зв'язку з незастосуванням ними статей 3, 8, 55 Основного Закону України при розгляді його справи за апеляційною та касаційною скаргами.

Відповідно до статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України не належить перевірка рішень судів загальної юрисдикції.

Таким чином, конституційне звернення Швеця О.Г. не відповідає вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України"; питання, порушені в конституційному зверненні, непідвідомчі Конституційному Суду України. Тому підстав для відкриття конституційного провадження у цій справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Швеця Олега Григоровича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 6 Конституції України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України";

непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Іорданова Пилипа Феодосійовича про офіційне тлумачення положення частини третьої статті 61 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
31 січня 2007 року
№ 9-у/2007

Справа № 2-3/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича — головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича — суддя-доповідач,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Іорданова П.Ф. про офіційне тлумачення положень частини третьої статті 63 Закону України “Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р.,

№ 29, ст. 399; 1994 р., № 24, ст. 178; 2002 р., № 35, ст. 262), частини третьої статті 61 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40–42, ст. 492).

Заслухавши суддю-доповідача Головіна А.С. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Іорданов П.Ф. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 63 Закону України "Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб" (далі – Закон), частини третьої статті 61 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК).

При розгляді цього клопотання необхідно взяти до уваги, що від 4 квітня 2006 року Закон набув назви "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 37, ст. 318).

Зазначеними нормами встановлюється таке:

– призначені військовослужбовцям, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та членам їх сімей пенсії перераховуються з підвищенням грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ (частина третя статті 63 в редакції Закону України від 4 лютого 1994 року № 3946–ХІІ);

– обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини (частина третя статті 61 ЦПК).

2. Суб'єкт права на конституційне звернення, посилаючись на відповідні укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, накази Міністра оборони України, зазначає, що цими нормативно-правовими актами протягом останніх років суттєво збільшено грошове забезпечення військовослужбовців, що, відповідно до частини третьої статті 63 Закону, повинно було бути підставою для перерахунку раніше призначених пенсій колишнім військовослужбовцям.

Проте такого перерахунку в загальному порядку не було проведено, а суди загальної юрисдикції за позовами пенсіонерів-військовослужбовців з цього приводу ухвалювали суперечливі рішення, тобто положення частини третьої статті 63 Закону

застосовувалося неоднозначно, що, на думку автора клопотання, призвело "до масових порушень конституційних прав і свобод людини і громадянина".

3. Друга колегія суддів Конституційного Суду України розглянула матеріали конституційного звернення громадянина Іорданова П.Ф. і Ухвалою від 22 листопада 2006 року відкрила конституційне провадження у справі про офіційне тлумачення положення частини третьої статті 63 Закону.

4. У відкритті конституційного провадження у справі про офіційне тлумачення положення частини третьої статті 61 ЦПК Ухвалою Другої колегії суддів Конституційного Суду України від 22 листопада 2006 року відмовлено на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій частині, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до пункту 4 частини другої статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Суб'єкт права на конституційне звернення не навів обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положення частини третьої статті 61 ЦПК.

Враховуючи викладене, Конституційний Суд України вважає, що підстав для відкриття конституційного провадження у частині офіційного тлумачення положення частини третьої статті 61 ЦПК немає.

Керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Іорданова Пилипа Феодосійовича у частині офіційного тлумачення положення частини третьої статті 61 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд

України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ